

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123202917
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8123202917.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Matúš Motyka, advokát, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 16Csp/27/2023-158 zo dňa 08.10.2024, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 200 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 08.10.2024 rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a určil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnutí samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok). Doplnčacím rozsudkom zo dňa 14.11.2023 žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (III. výrok), pričom v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2023.

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa žalobou súdu doručenu dňa 28.03.2023 domáhal od žalovaného zaplata sumy 2.326,04 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania z dôvodu, že v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 13Csp/53/2019 (právoplatne skončené dňa 05.01.2023), bol úspešný o vydanie bezdôvodného obohata vo výške 2.326,04 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na to, že tomuto konaniu predchádzalo konanie o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, pričom aj v tejto veci bolo žalobe vyhovené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 10Csp/60/2018 zo dňa 15.11.2018.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaný so žalobou nesúhlasil. Žalovaný uviedol, že neexistuje žiadny dôvod pre priznanie žalovanej sumy. Konštatoval, že v čase predloženia žiadosti o výkon zrážok zo dňa 23.07.2012 žalobca z istiny 1.500 eur uhradil iba 64 eur. Žalovaný nepoprel, že žalobca bol v základnom konaní úspešný, avšak namietal premlčanie uplatneného nároku, pretože žalobca si mohol

už v r. 2018 pri podaní žaloby vo veci 13Csp/53/2019 uplatniť tento nárok (pozn. odvolacieho súdu - žaloba vo veci 13Csp/53/2019 bola súdu doručená 28.02.2019).

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že práva žalobcu boli bezpochyby porušené, o čom svedčí úspech v spore v základnom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a už toto základné konanie vytvára právny rámec pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie s poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom výška tohto nároku je na posúdení súdu. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že priznanie uplatneného nároku musí zodpovedať princípu primeranosti. Uviedol, že z výsluchu žalobcu vyplynulo, že po doručení výzvy na vykonávanie zrážok zo mzdy jeho zamestnávateľovi, na žalobcu hľadeli ako neplatiča, čo v ňom spôsobilo obavy, že ho môžu aj prepustiť z práce. S poukazom na základné konanie a výsluch žalobcu v tomto konaní, považoval súd prvej inštancie za primeranú sumu finančného zadosťučinenia výšku 500 eur.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Poukázal na to, že v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie sumy 500 eur ako oprávnenej a primeranej. Napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnych a nepresvedčivých skutkových záveroch a na nesprávnom právnom posúdení. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil tvrdenia žalobcu, aké finančné a pracovné problémy nastali v jeho živote v súvislosti so zrážkami zo mzdy. Žalobca, sa podľa žalovaného, vyjadril, že keď sa domnieval, že už splátky uhradil, začala následne exekúcia a exekútor nariadil zrážky zo mzdy, pričom v práci mu malo byť povedané, že ho prepustia. Žalovaný sa taktiež vyjadril, že v konaní bolo preukázané a žalobca to ani nepopieral, že po začatí výkonu zrážok zo mzdy v prospech žalovaného mal uhradenú iba jednu splátku a z prehľadu splácania vyplýva, že zo mzdy žalobcu boli realizované dve zrážky, a to 08.08.2012 a 09.09.2012.

Žalovaný taktiež napadol vyhodnotenie námietky premlčania, keď súd prvej inštancie neuviedol žiadne právne vyhodnotenie, podľa ktorého je táto námietka nedôvodná. Žalovaný má za to, že priznaná suma 500 eur nemá oporu v dokazovaní a je neprimeraná.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na to, že súčasťou spisu je aj prehľad splácania úveru, z ktorého vyplýva, že zo mzdy žalobcu boli realizované iba dve zrážky zo mzdy (08.08.2012 a 09.09.2012), pričom žalovaný uvádza, že pred realizáciou týchto zrážok žalovaný uhradil iba jednu splátku a jeho výpoveď je v rozpore so skutočnosťou, preto má žalovaný pochybnosti o jeho obsahovej a skutkovej stránke. Žalobca k tomuto tvrdeniu žalovaného uviedol, že toto je zavádzajúce, pretože žalobca nevypovedal o zrážkach zo mzdy z roku 2012, ale až o šesť rokov neskôr, a to na základe žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 28.02.2018, teda v čase, keď mal žalobca predmetný úver splatený (preplatený o 2.326,04 eur), o čom svedčí právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 13Csp/53/2019. Tento problém so zrážkami zo mzdy sa v roku 2018 pretavil do súdneho sporu a následne do rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 15.11.2018, sp.zn. 10Csp/60/2018, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca uviedol, že zrážky zo mzdy z roku 2012 nemajú s touto vecou, a ani s výpoveďou žalobcu žiaden súvis. Žalobca sa následne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 13Csp/53/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2023, pričom toto rozhodnutie označil žalobca ako právny titul nároku uplatneného v tomto konaní, a preto ani námietka premlčania vznesená žalobcom nie je dôvodná.

Žalobca uviedol, že jeho spotrebiteľské práva boli nepochybné porušené, pričom účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušenia spotrebiteľského práva, preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP)), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie, ani zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho podľa § 388 CSP zmenil.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že vo vzťahu k ustanoveniu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, je potrebné uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, pričom nie je právne významné, či sa spotrebiteľ v pôvodnom konaní aktívne domáhal svojich práv v procesnom postavení žalobcu, resp., či svoje práva uplatnil v rámci obrany, v procesnom postavení žalovaného. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je, že spotrebiteľ sa na súde úspešne domohol svojich práv a nie je potrebné preukazovať, že spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, teda spotrebiteľ v danom prípade nemusí preukazovať existenciu a výšku vzniknutej ujmy. V základnom konaní sp.zn. 13Csp/53/2019 sa žalobca úspešne domohol svojich práv, tým že žalovanému bola právoplatne uložená povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.326,04 eura s príslušenstvom.

9. Žalovaný v odvolaní namietal, že v konaní pred súdom prvej inštancie neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie sumy 500 eur. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 2.326,04 eur, čo samozrejme nie je zanedbateľná suma, a to s poukazom na to, že v základnom konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 13Csp/53/2019 súd právoplatne uzavrel, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie doby trvania zmluvy, podmienok upravujúcich čerpanie úveru, podmienok upravujúcich uplatňovanie úrokovej sadzby, termínu konečnej splatnosti.

10. V súvislosti s odvolaním žalovaného, odvolací súd poukazuje na to, že tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní sú nepresné, resp. až zavádzajúce. Žalovaný sa napr. vyjadril, že žalobcovi malo byť povedané, že ho prepustia z práce, čo ale nie je pravdou, pretože žalobca vyjadril iba takúto obavu z dôvodu, že žalovaný zaslal jeho zamestnávateľovi podaním zo dňa 28.02.2018 žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, a to aj napriek tomu, že poskytnutý úver už mal predplatený o viac ako 2.300 eur. V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, tak ako na to správne poukázal aj samotný žalobca, že žiadosť o zrážky zo mzdy, ktorá bola citovaná v tomto konaní, bola zo dňa 28.02.2018, teda nie niekedy z roku 2012, ako to nesprávne uvádza žalovaný, pričom pokiaľ boli v mesiacoch 08/2012 a 09/2012 vykonané nejaké zrážky, tak tieto nemajú žiadnu skutkovú, ani právnu súvislosť s týmto konaním. O tejto skutočnosti svedčí aj nepochybný fakt, keď súd prvej inštancie právoplatne rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.326,04 eura s príslušenstvom. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že v tomto konaní bolo preukázané, a že žalobca to ani nepopieral, že pri začatí výkonu zrážok mal uhradenú iba jednu splátku vo výške 64 eur, pretože v čase keď žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobcu podaním zo dňa 28.02.2018 žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, mal žalobca, z titulu úveru poskytnutého žalovaným, zaplatenú celkovú sumu 3.587,38 eura.

11. Žalovaný taktiež namietal, že súd prvej inštancie v súvislosti s vyhodnotením námietky premlčania neuviedol žiadne právne vyhodnotenie záveru, že námietka premlčania je nedôvodná. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil túto námietku premlčania ako nedôvodnú a odvolací súd dopĺňa, že právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatnil primerané finančné zadostučinenie, je rozhodnutie Okresného súdu Prešov vo veci 13Csp/53/2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2023, pričom z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká až po tom, keď si spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie svojich práv alebo povinností, čo znamená, že až na základe právoplatného rozhodnutia sa žalobca mohol domáhať nároku na primerané finančné zadostučinenie, pričom pre jeho uplatnenie platí všeobecná premlčacia trojročná lehota podľa § 101 Občianskeho zákonníka a premlčacia doba v zmysle tohto zákonného ustanovenia začína plynúť, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz, v danom prípade nasledujúcim dňom po právoplatnosti rozhodnutia v základnom konaní, t.j. od 06.01.2023 a keďže žaloba v tejto veci bola súdu doručená 28.03.2023, bola podaná v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, a preto nárok žalobcu nie je premlčaný.

13. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia dôvodné. Žalobca musel brániť svoje spotrebiteľské práva podaním žaloby, pričom už samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobca svoj nárok rámci svojho výsluchu odôvodnil aj tým, že jeho zamestnávateľovi bola doručená žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, napriek tomu, že mal úver už preplatený o viac ako 2.300 eur, pričom sa týmto, v očiach svojho zamestnávateľa, dostal do pozície neplatiča a obával sa, že môže prísť o prácu. Zároveň uviedol že dva mesiace nedostal výplatu, čo mu spôsobilo problémy pri platení účtov a zabezpečení základného živobytia a výplata mu bola uvoľnená až po rozhodnutí súdu o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. V súvislosti s týmito tvrdeniami žalobcu, odvolací súd poukazuje na to, že samotný žalobca sa vyjadril, že svoj nárok uplatňuje z titulu konania vedeného Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 13Csp/53/2019 a nie z titulu konania vedeného pod sp. zn.10Csp/60/2018 (konanie o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy), pričom skutočnosti, ktoré uviedol žalobca sa týkali práve tohto konania, preto táto argumentácia nemôže byť relevantným podkladom pre rozhodnutie v tejto veci.

14. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia priznanej súdom prvej inštancie (500 eur), túto považuje odvolací za neprimeranú. Odôvodnenie priznanej výšky nároku musí byť presvedčivé, lebo táto podľa zákona č. 250/2007 Z. z. spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá ale nemôže byť svojvoľná. Pri jej stanovení je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv a povinností, z okolností tak na strane žalobcu, ako aj žalovaného a okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

15. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd prihliadal na všetky vyššie citované okolnosti prejednávanej veci, teda aj predmet sporu v základnom konaní a dospel k názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 200 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu za prežitú nepohodu počas vedenia základného súdneho konania a odradí dodávateľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov. V súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť na strane spotrebiteľa. Výška nároku musí byť objektívne preukázaná. Žalobca svoje dôkazné bremeno uniesol len čiastočne, preto odvolací súd pri určení výšky uplatneného nároku zohľadnil skutočnosť podania žaloby a priebehu samotného súdneho konania, v ktorom bol zastúpený advokátom, čím jeho diskomfort, resp. psychická záťaž boli znížené. Vo všeobecnosti odvolací súd nespochybňuje, že podanie žaloby a vedenie súdneho sporu zaťažuje každého spotrebiteľa (ide o zodpovednosť za svoje dôkazy a tvrdenia, za prípadný jeho negatívny výsledok), avšak táto samotná skutočnosť, podľa názoru odvolacieho súdu, nezakladá jeho právo na priznanie neprimeraného finančného zadosťučinenia. Preto je výška primeraného finančného zadosťučinenia v sume 200 eur postačujúca na kompenzáciu tejto nekomfortnej situácie a v prevyšujúcej časti odvolací súd nárok žalobcu zamietol.

16. Odvolací súd nezistil, aby súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rovnako nezistil, aby súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie taktiež na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, teda vec správne právne posúdil. Odvolací súd poznamená, že doplnil správny právny záver súdu prvej inštancie o tom, že nárok žalobcu nie je premlčaný a taktiež odlišným spôsobom posúdil primeranosť uplatneného nároku tak, ako je to uvedené vyššie.

17. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie.

18. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd vychádzal zo zásady úspechu vo veci, ktorú treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. Nejedná sa o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku. Žalobcu je potrebné považovať za plne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a výška priznaného plnenia závisela výlučne od úvahy súdu. Napriek tomu, že bola výška finančného zadosťučinenia odvolacím súdom znížená, žalobca bol v odvolacom konaní úspešný čo sa týka základu nároku, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom náhrada účelných trov konania bude vypočítaná z prísúdenej istiny, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).